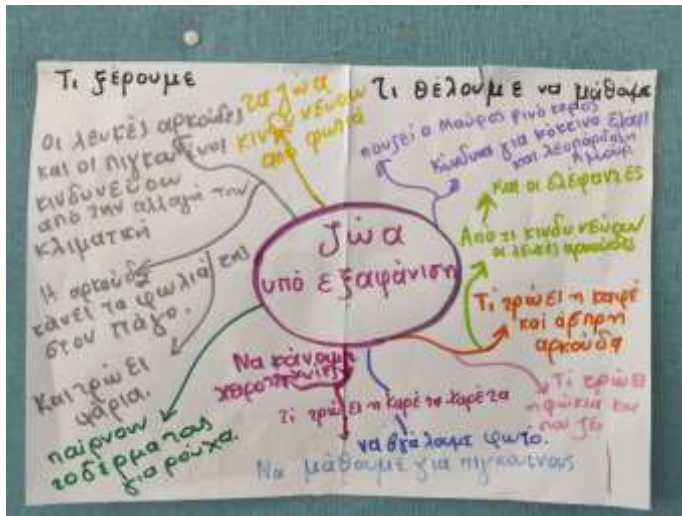

Το εκπαιδευτικό πρόγραμμα αποσκοπεί στην ευαισθητοποίηση των παιδιών με όραμα να διαμορφώσουμε τους ενεργούς πολίτες του αύριο, οι οποίοι θα αναλάβουν δράση για την αλλαγή του πλανήτη μας.

Ξεκινώντας τη γνωριμία μας με τα ζώα υπό εξαφάνιση γίνεται προσπάθεια μέσα από συζήτηση με τα παιδιά να καταλάβουμε ποια ζώα γνωρίζουν.

Ακούγονται ονόματα ζώων, επισημαίνουμε πως αναφερόμαστε σε άγρια ζώα, και δίνουμε παραδείγματα. Τα παιδιά ξεχωρίζουν ήμερα από άγρια ζώα και κατανοούν τότε ένα ζώο θεωρείται άγριο και ποιες είναι οι συνθήκες της ζωής του.

Γνωρίζω τα άγρια ζώα, εστιάζω στα απειλούμενα είδη στον κόσμο, στη χώρα μου, στην κατοικία και τις συνήθειες τους μέσα από πίνακες ζωγραφικής.

Εντοπίζουμε στον παγκόσμιο χάρτη πού βρίσκονται αυτά τα ζώα που μας ενδιαφέρουν (πάγοι, σαβάννα, Ελλάδα)- Μελέτη περιβάλλοντος, μαθηματικά, γλώσσα

Έχουμε ανακατεμένες εικόνες με ζώα του πλανήτη που κινδυνεύουν με εξαφάνιση. Παίζουμε παιχνίδια μνήμης .

Παρουσιάζουμε σε βίντεο κάθε ένα από τα ζώα αυτά

Στη γωνία γραφής τα παιδιά ζωγραφίζουν το αγαπημένο τους ζώο

Τα νήπια συναρμολογούν puzzle online

Στο παρακάτω link βρίσκουμε το συγκεκριμένο puzzle.

<https://puzzlefactory.com/el/%CF%80%CE%B1%CE%B6%CE%BB-%CE%B6%CF%8E%CE%B1/314767-%CE%B6%CF%8E%CE%B1-%CF%85%CF%80%CF%8C-%CE%B5%CE%BE%CE%B1%CF%86%CE%AC%CE%BD%CE%B9%CF%83%CE%B7-%CF%80%CE%B1%CE%B6%CE%BB#7x7>

Η γούνα του Ζίγκυ

Κείμενο Κάθριν Μακάφφερτυ
Εικονογράφηση Ντέμπι Πίνκνυ

Ο Ζίγκυ είναι ένα όμορφο τιγράκι που ζει στη ζούγκλα με τους γονείς του. Η μητέρα του είναι η πιο καλή τίγρη σ' όλη τη ζούγκλα κι ο πατέρας του ο πιο ωραίος τίγρης. Στο Ζίγκυ όμως δε αρέσουν καθόλου οι ρίγες στη γούνα του.

Μια μέρα, ο Ζίγκυ κι ο πατέρας του πήγαν να πιουν νερό σε μια λιμνούλα.

Ο Ζίγκυ κοίταξε τον εαυτό του στην επιφάνεια του νερού.

«Μπαμπά, δεν ξέρω τι να κάνω με αυτές τις απαίσιες ρίγες στη γούνα μου» είπε ο Ζίγκυ.

«Γιε μου, κανένα άλλο τιγράκι στη ζούγκλα δεν έχει τόσο φωτεινές και κυματιστές ρίγες» είπε με καμάρι ο πατέρας του. «Είναι τόσο ωραίες!»

«Εσένα και της μαμάς σάς πηγαίνουν πολύ οι ρίγες, αλλά εμένα καθόλου» είπε ο Ζίγκυ.

«Κάποια μέρα θα τις συνηθίσεις τις ρίγες σου» είπε καθησυχαστικά ο μπαμπάς του.

Ο Ζίγκυ όμως δεν ένιωσε καλύτερα με τα λόγια του πατέρα του. Καθώς γυρνούσε λοιπόν στη φωλιά του, σκεφτόταν συνεχώς τι να κάνει.

«Δεν μπορεί. Κάποιος τρόπος θα υπάρχει για να ξεφορτωθώ αυτές τις ρίγες» μουρμούρισε.

Εκείνη τη στιγμή,
ο Κίκο ο παπαγάλος

Παραθύθια με ζώα σε 3 λεπτά

προσγειώθηκε δίπλα του, πάνω σ' έναν ανθισμένο θάμνο.

«Τι έχεις, Ζίγκυ;» τον ρώτησε ο Κίκο.

«Δεν αντέχω τις ρίγες στη γούνα μου» του είπε ο Ζίγκυ.

«Ίσως αυτά τα κόκκινα λουλούδια να σε βοηθήσουν» απάντησε ο Κίκο.

Ο Ζίγκυ κοίταξε τα όμορφα λουλούδια και είπε:

«Δίκιο έχεις. Ίσως τα πέταλα αυτών των λουλουδιών να με βοηθήσουν».

Κι αμέσως έκοψε μερικά λουλούδια από το θάμνο και

χώρισε τα πέταλά τους. Έπειτα έγλυψε τη γούνα του και κόλλησε παντού τα πέταλα.

Σε λίγο όλες οι ρίγες του είχαν καλυφθεί από τα πέταλα.

Η γούνα του Ζίγκυ

«Δε φαίνεται ούτε μια ρίγα» είπε ο Κίκο με χαρά.

Μόλις είπε όμως αυτά τα λόγια ο Κίκο, φύσηξε ένας δυνατός αέρας και πήρε όλα τα πέταλα από τη γούνα του Ζίγκυ.

«Αχ, όχι!» φώναξε ο Ζίγκυ. «Οι ρίγες μου ξαναγύρισαν!»

Την ώρα εκείνη φάνηκε σ' ένα κοντινό δέντρο η Μάκα η μαϊμού.

«Γιατί έχεις τέτοια μούτρα, Ζίγκυ;» τον ρώτησε.

«Δεν αντέχω τις ρίγες μου. Μακάρι να έβρισκα έναν τρόπο να τις ξεφορτωθώ» απάντησε ο Ζίγκυ.

Η Μάκα είχε πάντα πολύ καλές ιδέες.

«Νομίζω ότι βρήκα τι χρειάζεσαι»

είπε η Μάκα. «Γιατί δε βάζεις
λάσπη πάνω στις ρίγες σου;»

Ο Ζίγκυ και η Μάκα έτρεξαν

Παραμύθια με ζώα σε 3 λεπτά

σε μια λακκούβα γεμάτη λάσπη που ήταν κοντά στη λιμνούλα όπου έπιναν νερό.

«Αυτό ακριβώς χρειάζομαι» είπε ο Ζίγκυ.

Κι αμέσως πήδηξε στη λάσπη και κυλίστηκε μέσα της.

«Πρόσεξε να πασαλειφτείς παντού με λάσπη!» φώναξε η Μάκα, που τον κοιτούσε από ένα δέντρο. «Πρέπει να καλύψεις όλες τις ρίγες!»

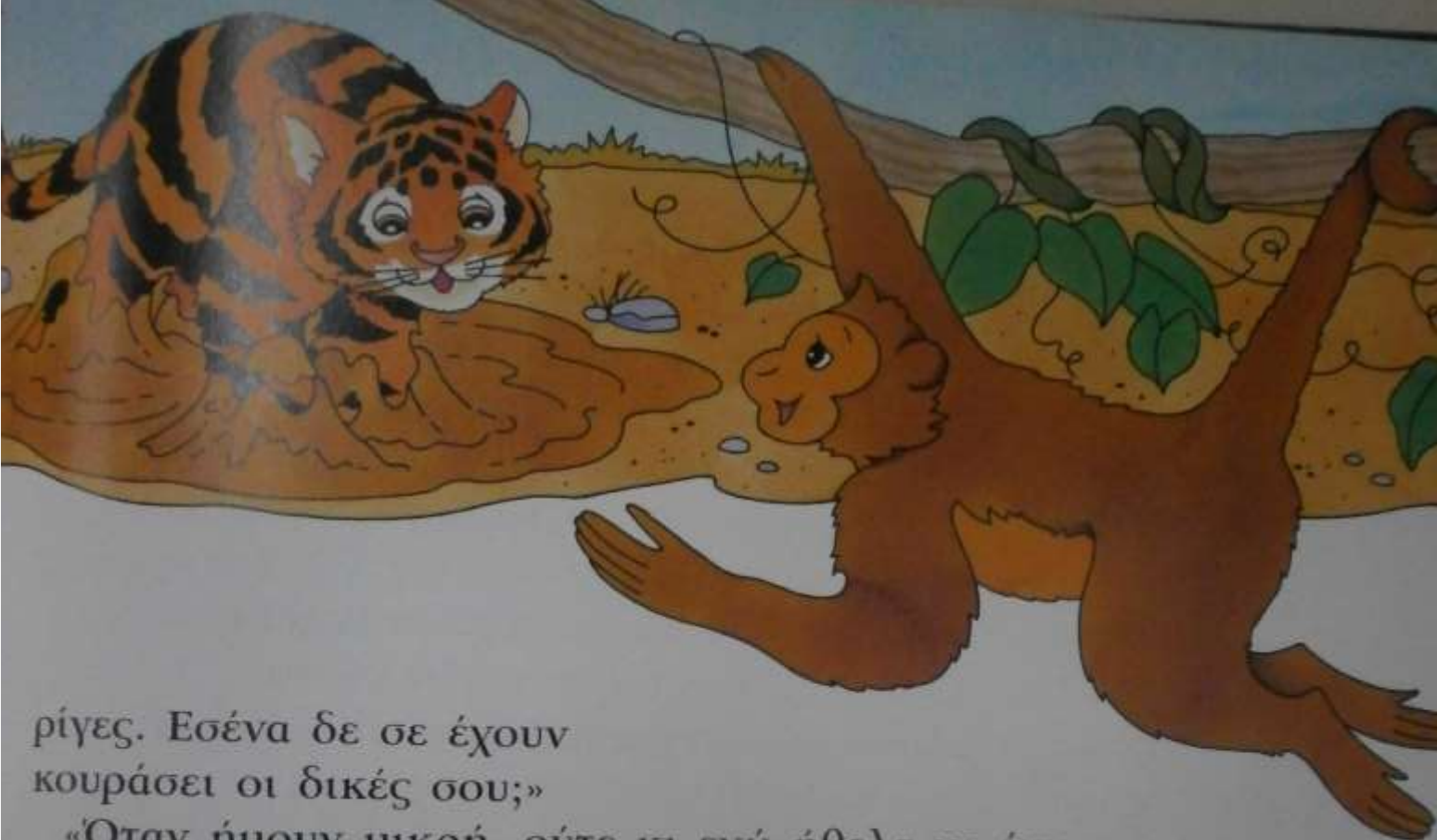
«Αυτό το κόλπο θα πετύχει» είπε ο Ζίγκυ την ώρα που κυλιόταν στη λάσπη.

Σε λίγο όλες οι ρίγες είχαν χαθεί κάτω από ένα παχύ στρώμα λάσπης.

Την ώρα εκείνη έφτασε στη λιμνούλα η μαμά του Ζίγκυ. Όταν είδε το γιο της να κυλιέται στη λάσπη, τον έσυρε στο νερό και άρχισε να τον τρίβει με μανία για να καθαρίσει τη γούνα του.

«Μα μαμά» παραπονέθηκε ο Ζίγκυ «δε θέλω να έχω

ρίγες. Εσένα δε σε έχουν
κουράσει οι δικές σου;»

«Όταν ήμουν μικρή, ούτε κι εγώ ήθελα να έχω
ρίγες» είπε η μαμά του. «Μετά όμως κατάλαβα ότι η γούνα
μου είναι ξεχωριστή. Όπως ξεχωριστή είναι και η δική σου».

«Δε νομίζω» αναστέναξε ο Ζίγκυ.

Όταν η μαμά του Ζίγκυ καθάρισε όλη τη λάσπη από πάνω
του, είπε:

«Έλα να παίξουμε ένα παιχνίδι τώρα. Κλείσε τα μάτια και
μέτρα ως το δέκα. Μετά προσπάθησε να με βρεις».

Παραμύθια με ζώα σε 3 λεπτά

«Εντάξει, μαμά» είπε παραξενεμένος ο Ζίγκυ.

Ο Ζίγκυ είχε ξαναπαιξει κρυφτό, αλλά δεν καταλάβαινε τι σχέση είχαν οι ρίγες του με το κρυφτό. Παρ' όλα αυτά, μέτρησε ως το δέκα κι έπειτα άρχισε να φάχνει τη μαμά του. Έφαξε ανάμεσα στα ψηλά χόρτα. Έφαξε πίσω από ένα δέντρο κι ένα θάμνο, αλλά δεν μπορούσε να τη βρει πουθενά.

«Μαμά, πού είσαι;» φώναξε σε λίγο.

«Εδώ, μπροστά σου, Ζίγκυ» είπε η μαμά του βγαίνοντας μέσα από τα ψηλά χόρτα.

«Μα δεν μπορούσα να σε δω» της είπε έκπληκτος ο Ζίγκυ.

Η γούνα του Ζίγκυ

«Γι' αυτό είναι τόσο ξεχωριστή η γούνα μας, Ζίγκυ» απάντησε γελώντας η μαμά του. «Οι πορτοκαλιές ρίγες μας μπερδεύονται με τα φυτά και οι μαύρες με τις σκιές. Έτσι μπορούμε εύκολα να κρυβόμαστε και να μη μας βλέπει κανείς».

«Τελικά οι ρίγες μου δεν είναι τόσο άσχημες!» φώναξε χαρούμενος ο Ζίγκυ. «Πάω τώρα να δείξω στον Κίκο και στη Μάκα τι μπορώ να κάνω με τη γούνα μου!»

Αναλαμβάνουμε να συγκεντρώσουμε πληροφορίες σχετικά με τα ζώα αυτά.

Χωριζόμαστε σε ομάδες και παρουσιάζουμε τις πληροφορίες στην παρεούλα

Ξεκινώντας με τα δελφίνια... πρωταγωνιστές σε ιστορίες ναυτικών σε θρύλους και μύθους αποτελούν ένα από τα συναρπαστικότερα, έξυπνα και αγαπημένα θηλαστικά των θαλασσών.

Απεικονίσεις δελφινιών βρίσκουμε σε ψηφιδωτά, κτίσματα και αγγεία. Φτιάχνουμε το δικό μας ψηφιδωτό δελφίνι.

Θαλάσσια χελώνα καρέτα-καρέτα
...αν και κατάφερε να επιβιώσει
για εκατομμύρια χρόνια βρίσκεται
σήμερα αντιμέτωπη με την
εξαφάνιση.

Φτιάχνουμε τις δικές μας χελώνες.

Τα ζώα που γνωρίσαμε στο φυσικό χώρο που ανήκουν

Μετά εισάγουμε την ανθρώπινη δραστηριότητα. Σπίτια, δρόμοι, υλοτομία, εργοστάσια, καυσαέριο, όξινη βροχή. Καθώς εξαπλώνεται ο άνθρωπος αρχίζει και επεμβαίνει στη ζωή των ζώων. Τα ζώα έχουν πρόβλημα στο να ζήσουν εκεί.

Για ποιο λόγο κινδυνεύουν;

Στη θάλασσά τα δίχτυα των ψαράδων είναι μια απειλή

Παρακολούθησαν στο youtube την "φιόρα", μία χελωνίτσα καρέτα-καρέτα και τον "λεβάντε", μία φώκια μονάχους-μονάχους που συζητούσαν για τους κινδύνους που αντιμετωπίζουν.

<https://www.youtube.com/watch?v=YmtQIDObjZs>

Γεμίσαμε ένα πλαστικό δοχείο με νερό , και μέσα σε αυτό ρίξαμε λίγο λάδι . Το ανακατέψαμε και είδαμε πως το λάδι δεν διαλύεται στο νερό .

Μοιράσαμε στα παιδιά από ένα φτερό και το βουτήξαμε όλοι μέσα στη λεκάνη με το νερό και λάδι .

Είδαμε ότι το λάδι κόλλησε στο φτερό . Προσπαθήσαμε να ξεπλύνουμε το φτερό μας με καθαρό νεράκι αλλά αυτό στάθηκε αδύνατο . Το φτερό μας εξακολουθούσε να είναι λιπαρό από την ουσία αυτή .

Αν αυτό λοιπόν ήταν πετρέλαιο πόσο μεγάλο κακό θα μπορούσε να κάνει στα ψάρια και στα πουλιά!

Η ρύπανση από τα πλοία επιβαρύνει την βιόσφαιρα.

Αν εξαφανιστούν τι θα συμβεί στην ζωή μας;

«Το δίκτυο της ζωής»

Περιγραφή: Κάθε παιδί επιλέγει να είναι και ένα ζώο υπό εξαφάνιση (ή ομάδες παιδιών) και στεκόμαστε σε κύκλο. Έχουμε ένα κουβάρι το οποίο δίνεται στο πρώτο παιδί. Το παιδί λέει ποιο ζώο είναι, πού ζει και πετάει το κουβάρι σε ένα άλλο παιδί-ζώο (όχι διπλανό του), λέγοντας κάποιο κοινό τους στοιχείο. Στο τέλος έχει σχηματιστεί ένα δίκτυο. Παίζουμε λίγο κουνώντας τα χέρια, χωρίς όμως να καταστραφεί το δίκτυο ή να πέσει η κούκλα κάτω. Μετά, αρχίζουν τα προβλήματα. Ο εμψυχωτής λέει με λυπημένο ύφος τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ένα ζώο από τον κύκλο και αυτό το ζώο πρέπει να φύγει από τον κύκλο. Τεντώνουν ώστε να μη χαλάσει το δίκτυο. Μετά, αναφέρονται τα προβλήματα ενός άλλου ζώου, το οποίο επίσης πρέπει να αποχωρήσει. Το παιχνίδι συνεχίζεται και κατά τη διάρκεια παρατηρούμε ότι δεν είναι τόσο εύκολο να μείνει ο άνθρωπος πάνω στο δίκτυο. Στο τέλος ο άνθρωπος πέφτει κάτω, που σημαίνει ότι για την διατήρηση της ζωής όλοι είμαστε απαραίτητοι.

Τροφική αλυσίδα

Πως οικολογικές οργανώσεις προσπαθούν για την διάσωση των ζώων και μας βοηθούν να συνειδητοποιήσουμε συμπεριφορές υπευθύνου πολίτη.

